

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת יתרו תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופירוט בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת יתרו תשפ"ב – התורשה הרוחנית, ההבדל בין יתרו לקרח

אותם בים. זה שכנע אותנו ש"גדול ה' מכל האלקים", והוא התגייר. יפה מאד.

ה' יתברך אוהב את הגרים אהבה גדולה. שמו יתברך מתגדל ומתקדש כאשר הגרים מתגיירים. ובדרך כלל הגרים, יש להם נשמה שהשורש שלה הוא מקליפת 'ג'ה', ככה מובא – שזה מעורבב טוב ורע. ויש שלוש קליפות טמאות לגמרי – שמשמה אין גרים. אבל זה לא הנושא.

הנושא, זה שיתרו הוא גלגול בעצם של הטוב של קין. ולכן הוא נכשל במה שנכשל כל החיים שלו עד שחזר בתשובה והתגייר. וגם קודם לכן, כשהוא אירח את משה, שהוא הבל, הוא הביא לו את צפורה – שזו אחת הסיבות לזה שקין רצח את הבל: זה שהבל נולד עם אשה נוספת, עם תאומה נוספת, והוא קינא.

מאיפה באה הקנאה הזאת? הקנאה הזאת באה מהזוהמא שהטיל הנחש הקדמוני בחוה. ומי שספג את זה בעצם, בעיקר, זה קין – הוא הבכור. אז "עד כי יבא שילה" צריך שיהיה תיקון לשורש קין וגם לשורש הבל.

וה' הפגיש את קין והבל – את משה, שהוא הבל, ואת יתרו. והוא – תיקון ראשון: קיבל אותו בביתו ונתן לו את בתו לאשה.

אחרי שהוא בא למדבר ופוגש את משה רבנו אחרי יציאת מצרים, יתרו מסתכל על מה שעושה משה רבנו. הוא רואה שמבוקר

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

אנחנו כאן בפרשת יתרו תשפ"ב, ונדבר על כמה נושאים. אחד מהם הוא התורשה הרוחנית, גלגולי נשמות ותיקונים, וגם ההבדל בין יתרו לבין קרח. בעזרת ה', בשם ה' נעשה ונצליח.

אתם יודעים, יש שורש 'קין', יש שורש 'הבל'. קין – מצד הדינים, הגבורות. הבל – מצד החסד. וקין רצח את הבל כמו שאתם יודעים.

אומר האר"י הקדוש ב"שער הגלגולים": יש את הטוב שבקין ואת הרע שבקין – הוא מעורבב טוב ורע. והרע חזק יותר מהטוב שם אצל קין. למרות שהטוב הוא טוב מאד, הרע גם חזק מאד. ולכן הוא נכשל במה שנכשל. ואצל הבל הפוך – יש הרבה יותר טוב מהרע.

אז כל זה צריך לבוא לידי תיקון ובירור על ידי גלגולים שונים.

אנחנו כאן בפרשה פוגשים את הבל – שהוא משה רבנו, ואת הטוב שבקין – שהוא יתרו. הרע שבקין – זה קרח.

יתרו היה יועץ של פרעה. אחר כך הוא גם היה ראש הכמרים של כל העבודות זרות שבעולם. הוא ניסה את כל העבודות הזרות. בסופו של דבר התגייר כשראה את הנסים והנפלאות שה' עשה לעם ישראל, ושי"בְדָבָר אֲשֶׁר זָדוּ" – איפה שרצו לפגוע בעם ישראל, כן? במים, בים – ה' הטביע

עד ערב הוא מקבל קהל ודן את כל הדינים של עם ישראל. הוא מסתכל בחכמתו, ואומר 'לא טוב הדבר הזה'. מציע לו שאת הדבר הקטן יעשו הדיינים, והדבר הגדול יביאו אל משה – וככה משה יוכל 'להחזיק', כי לפי דעתו של יתרו, משה לא יכול להחזיק מעמד מהבוקר עד הערב, לקבל קהל ולפתור את כל הבעיות של כל הפרטים בעם ישראל.

בסופו של דבר משה מקבל את זה, וגם משמים מסכימים לזה. ויש גם "פרשת יתרו" בזכות הדבר הזה.

מה היסוד כאן שאנחנו רואים? שיתרו הוא ביקורתי. הוא היה קודם כל ביקורתי כלפי שמים, ובדק מי מהאלילים חזק יותר. בסופו של דבר, להבדיל אין סוף הבדלות, הגיע להבנה שה' הוי"ה הוא האלקים, והוא הגדול מכולם – ובחר בו.

זאת אומרת, יש פה איזו מין הסתכלות ביקורתית. אמנם היא באה מהדעת, אבל מהגבורות של הדעת. בדעת יש גבורות ויש חסדים. הצד של יתרו, של קין – זה מצד הגבורות, אז זה דינים. דינים – זה לדון, אז הוא דן.

הוא דן קודם את האלילים. עכשיו הוא דן, להבדיל, את משה רבנו – האם ההנהגה של משה רבנו בסדר או לא בסדר.

ובשכל שלו הוא מגיע למסקנה שההנהגה הזאת תגרום לזה שמשה רבנו לא יוכל 'לעמוד בעומס', כמו שאומרים. אז הוא נתן את העצה. העצה היא מהדעת. נתן את העצה שיחלק את המלאכה הזאת של לדון עם עוד דיינים, עם עוד זקני ישראל, וכן הלאה.

אז אנחנו רואים שפה הוא בעצם מסתכל על משה ועל ההנהגה – כן? זה הענין של הקנאה בעצם, זה תיקון של הקנאה.

איך בן אדם מקנא? בן אדם מקנא כי הוא מסתכל על חברו: מה יש בו, מה אין בו, מה הוא זכה, 'אהה, הוא זכה. אני לא זכיתי' – ואז הוא מקנא, מתעוררת הקנאה.

אז פה יתרו, שהוא הטוב שבקין, משתמש ביכולת הזו של להסתכל – אבל לא בשביל לעשות את הרע ובשביל לשנוא את משה ולהרוג את משה – לא, חלילה, אלא כדי לתת לו עצה טובה. אבל בעצם הוא 'מדד אותי' כמו שאומרים, הוא מדד את

יכולתו, הוא מדד את מעמדו, הוא מדד את עם ישראל. הסתכל עם העין הבוחנת שלו, ונתן את העצה הזו למשה רבנו.

האם העצה הזאת היתה עצה טובה או לא? היה בזה מן הטוב. וגם יצאו תקלות מההנהגה הזאת. אחת התקלות היא שכשבאו בנות צלפחד לשאול את הדין שלהן של הנחלות, אז כל שרי העשרות, שרי המאות, כל אלה העבירו את זה למשה, כי משה הוא זה שאמור לדון בדברים הגדולים. ואז משה שכח את ההלכה הזאת, היה צריך להתייעץ עם אבא שבשמים. אז דרשו אותו לגנאי על זה, שהוא כביכול אמר ש"את הדבר הגדול תביאו אלי".

כמה אדם צריך להיזהר מהגדלות, רחמנא לצלן – שמשה רבנו, העניו מכל אדם – והקפידו אתו על הענין הזה, שנסתלקה ממנו ההלכה הזאת.

אוקי, אז אנחנו רואים כאן, אם כן, את היכולת של יתרו שמשמשת לטוב, לתת עצה טובה להבל אחיו כדי שהבל אחיו, שזה משה רבנו, יצליח – דווקא לשמור עליו ושלא יתמוטט. זה בא לתקן את מה שעשה קין בגלגול הקודם. יפה מאד.

אז בא נסכם במילים שלנו. יש ביקורת טובה – עין טובה, ויש ביקורת רעה. ביקורת טובה שבן אדם עושה: הוא רואה את חברו, הוא פתאום רואה שיש לו איזו בעיה, איזה קושי, אולי הוא יכשל במשהו אולי יהיה לו קשה מדי – הוא נותן לו עצה: 'תשמע, תיזהר. פה ופה תעשה ככה, יותר טוב'. זה בא מלב טוב. אז זו 'ביקורת בונה' כמו שאומרים היום, ביקורת חיובית, לא על מנת לעשות רע.

ויש ביקורת שלילית – שבאה כדי למוטט את הבן אדם, כדי ללכלך אותו, כדי לצער אותו, או לתת לו חלילה עצה לא טובה כדי שיכשל וכו'. כל זה מצד הנחש, הנחש הקדמוני. ה' ישמור.

וזה מה שהיה עם קרח. קרח הוא הרע שבקין, ולכן הוא חלק על משה רבנו. הוא לא בא להתפייס עם משה רבנו, הוא לא בא 'לדבר יפה' אל משה רבנו. הוא לא בא לברר 'למה הוא לא קיבל תפקיד, ואהרון קיבל תפקיד והוא לא, והוא רוצה להיות כהן, ולמה לא נותנים לו'.

נניח, הוא הרגיש כמו שאומרים היום 'מקופח'. אז הוא יכול היה לבוא, לדבר בדרך ארץ, לברר. לא, הוא ישר דן את משה רבנו ואת אהרן הכהן כאילו הם שני מושחתים, שהם בוחרים לעצמם את החלקים הטובים של העוגה, כמו שאומרים היום.

ולא רק יצא נגדם בעזות, אלא הלך וגייס את כל ראשי הסנהדראות והמריד אותם נגד משה ואהרן – ובעצם נגד הנהגתו של ה' יתברך. אז זה הרע שבקין, זאת הקנאה הרעה. "קרח שפֶקֶח היה, מה ראה לשטות זה", רצה את הגדלות, רצה את הכבוד וכן הלאה.

אז הנה אנחנו רואים איך מתבררת הקומה של קין – מי בחלק הטוב שלו, ומי בחלק ההפך מהטוב.

ואם נתעמק בענין הזה: יש את מעשה פינחס שעשה עם זמרי וכזבי. פינחס – אומרים חכמים, הוא משורש קין. הוא כלול משתי טיפות: טיפה אחת של יתרו וטיפה אחת של יוסף. תקשיבו טוב:

יוסף הצדיק, על מה נקרא צדיק? על זה שעמד בנסיון עם אשת פוטיפרע וברח – שומר הברית, יוסף. זה חלק שיש בפינחס. מצד שני, טיפת יתרו – יתרו שורש קין, קנאי. צרף את שניהם: קנאות לברית. זה מה שהיה אצל פינחס. תראו איך התורשה עוברת, התורשה הרוחנית איך עוברת, הגלגולים איך עוברים, השורשים איך משפיעים. פלא פלאים!

ולכן הוא קינא לברית – היה לו את הכח של שמירת הברית מצד יוסף, את הקנאות מצד יתרו. אבל זה הכל היה לצד הטוב, לקנא לה' יתברך, זה לא בא בקנאה רעה. ולכן הכתוב יחס אותו לאהרן הכהן, ולא ליתרו – להראות שהוא היה נקי, הוא עשה את זה לשם שמים. פלא פלאים!

ונראה בהמשך, המשך ההתפתחויות – אליהו הנביא: פינחס הוא אליהו, פינחס הוא אליהו. כן? אליהו מאוחר יותר מפינחס במקרא, והוא היה קנאי, נכון? אליהו הנביא היה קנאי – גם קנאי לברית וגם קנאי לעבודה זרה. ולכן הוא היה שליח בהר הכרמל שיתקדש שמו יתברך וכולם יצעקו "ה' הוא האלקים".

פה הוא תיקן את ענין העבודה זרה של יתרו, שיתרו היה כומר של כל העבודות הזרות שיש. בא אליהו, שהוא מאותו שורש, ותיקן את ענין העבודה זרה. הוא עמד לבד נגד כל נביאי הבעל וקידש שמו יתברך. תראו אילו פלאי פלאים של דיוקים.

עוד נושא שיש בפרשה: לפי לשון הזהר, "וְאַתָּה תִּחְזֶה" – ברזא דפנים. כל ענין חכמת הפרצוף מובא כאן בפרשה בזהר – שבעצם משה רבנו, עכשיו שהוא צריך לבחור את הדיינים, מי יהיו הדיינים, מי יהיו המנהיגים בעם ישראל – אז יש לו שתי דרכים: אחת היא חכמת הפרצוף, וחכמת קריאת הידיים מה שנקרא, הקוים שיש בידיים. ויש שמה פירוט של חכמת הפרצוף.

מביא הזהר הקדוש שבלי רוח הקודש – זה שצריך לקרוא את הפנים, הוא לא יבין שום דבר. זאת אומרת, זה לא כפשוטו מה שרואים. גם רואים אצל האר"י הקדוש, שזכה לחכמת הפרצוף ברמה גבוהה מאד מאד – שהוא היה יכול לדעת על האדם את המחשבות שלו, את העוונות שלו, את הגלגולים שלו, את השורשים שלו, את הניצוצות שבו, את התפקיד שלו. פלא פלאים!

אז אם כן, יש דרגות בחכמת הפרצוף. ומי שזוכה לזה – תלוי באיזה דור, תלוי באיזה שורש נשמה יש לו, ומה התפקיד שלו, ולמה הוא צריך לעסוק בזה – מי שעוסק בזה, יש לו סיעתא דשמיא, וזה לא לפי

" הנסיונות של האדם נקבעים לו משמים לפי הגלגולים הקודמים שלו, לפי השורשים שלו, לפי הבחירות שהוא עושה באותו זמן בעולם הזה. הוא בכלל לא יודע למה יש לו כישרון לשירה, או למה הוא מנגן, או למה הוא אוהב כסף, או למה הוא טוב במסחר, או למה הוא טוב בלימוד תורה, או למה הוא נמשך בתורה לפשט, או למה הוא הוא נמשך לסוד. כל הדברים האלה, אלהשורשי הנשמה של האדם."

הטבע, לא לפי הטבע ולא לפי השכל. יש אצל אומות העולם גם כאלה שטוענים שיש להם חכמת הפרצוף כלשהי, זה בכלל לא לפי מה שיש בעם ישראל. אז זה דבר חשוב מאד לדעת.

אם כן, תראו איך הנסיונות של האדם נקבעים לו משמים לפי הגלגולים הקודמים שלו, לפי השורשים שלו, לפי הבחירות שהוא עושה באותו זמן בעולם הזה. הוא בכלל לא יודע למה יש לו כישרון לשירה, או למה הוא מנגן, או למה הוא אוהב כסף, או למה הוא טוב במסחר, או למה הוא טוב בלימוד תורה, או למה הוא נמשך בתורה לפשט, או למה הוא נמשך לסוד. כל הדברים האלה – אלה שורשי הנשמה של האדם.

לפעמים יש בדור הזה כמה שורשים, כמה ניצוצות. והכל בא במדויק. לפעמים זו תורשה ממש של ההורים, כי הבן אדם מקבל תמיד – לבושי הנשמה שלו הם מאבא שלו ומאמא שלו, ולפי מצבם הרוחני ככה הוא מקבל את הלבושים האלה. אז יש תורשה מיידית ממש, קרובה, של אבא ואמא. ויש גם מידות שעוברות במשפחה. לא סתם אברהם אבינו רצה לקחת ליצחק אשה לא מבנות כנען אלא מהשורש שלו, מאיפה שהוא בא, מהמשפחה שלו, כי הוא היה איש חסד. הוא ידע מה יש שמה, שהיה שמה חסד, לפעמים החסד לא היה מתוקן, אבל היה שמה חסד.

אז צריך מאד לדעת שאם אנחנו לא נתקן את המידות שלנו – זה עובר לילדים, זה עובר לנכדים, זה עובר לנינים. זה עובר. מי שיש לו סיעתא דשמיא לראות, הוא יכול לראות אצל האדם: הנה הילד הזה, יש לו את התכונה הזו – זה בא מהזיידע הזה, והתכונה הזו, זה בא מהסב ההוא, וזה – זה בא לו מאבא, וזה בא לו מאמא. פלא פלאים!

אז אנשי הטבע אומרים זה הגנים, גנטיקה. לא, הגנטיקה זה הכלי הגשמי שמתלבשת בו הרוחניות. הנרנח"י מתלבשים בגוף, ברור. אז זה עובר אולי דרך הגנטיקה באופן פיזי, אבל השורש הוא רוחני, כמו שכל דבר גשמי יש לו שורש רוחני – אצילות, בריאה, יצירה, עשיה.

אז כמה יש לנו גם אחריות לתקן את עצמנו, כי אם לא, חוסר התיקון שלנו עובר הלאה, ואנחנו מורישים דברים לא טובים לצאצאים שלנו. וגם בענין השידוכים: לבדוק טוב טוב עם מי בן אדם מתחתן, כי לפי המידות ושורש הנשמה – אנשים לא יודעים מה שורש הנשמה, אבל לפי המידות, לפי המעשים, לפי המצב הרוחני, המוסרי, של בן הזוג או של בת הזוג – זה ישפיע על הצאצאים בהמשך, על החיים שלהם, על הכל.

ולכן צריך בדיקה טובה מאד מי זה הבן אדם, "בכוסו ובכיסו ובכעסו", כל אחד לפי מה שהוא יכול לבדוק. לפעמים גם יש גזירה ולא משנה מה האדם בודק, בסוף משמים יש איזו גזירה שצריך להתחתן עם מישהו וזהו. אז הוא מתחתן, או היא מתחתנת, ומה שיוצא יוצא, וזה בגלל גזירות משמים, כל מיני תיקונים, כל מיני בירורים שצריך לעשות.

זהו, אז זה מה שרציתי היום לספר לכם.

יהי רצון שכולנו נהיה צדיקים וטובים וישרים, נלך בדרך הטובה ונשמח את אבא שבשמים!

צריך הרבה רחמי שמים. אנחנו בזמן לא פשוט של הרבה סבל. שתהיה רפואה שלמה לכל החולים ולכל החולות, ושכל זה יעבור מהר ובקלות ובלי נזקים, ונוכל לעבוד את ה' בבריאות ובשמחה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק לעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ